

[Fibiger.]

geringens Kriseforslag, og da jeg havde det Indtryk, at Venstre gennem de Forhandlinger, der var ført med Regeringen Sommeren igennem af de Herrer Hauch og Pinstrup paa Landboforeningernes Vegne, havde afvist Forhandling paa dette Grundlag, var det nødvendigt, hvis der skulde opnaas et for os og Landbruget nogenlunde tilfredsstillende Resultat, at vi traadte i Forhandling med Regeringen, da vi blev opfordret dertil. Naar man nu spørger, hvad der da er blevet opnaaet, skal jeg svare, at der er opnaaet en almindelig Nedsættelse af Amtsskatterne paa ca. 15 pCt. Det er nemlig fejlagtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal siger, at der ingen Lettelse kommer, thi saaledes som Forslaget er formet, mener jeg, at Aamtsraadene kan indrette det saaledes, at der allerede kan ske en Nedsættelse af den Skat, der skal betales nu. Dernæst vil mange Landbrugere ved det rentefrie Laan, der ydes dem, blive helt fritaget for at svare Ejendomsskat baade til Amt og Kommune, og tillige vil de faa nogen Hjælp til Betaling af Renter; de, der ikke kan faa det hele, vil faa en betydelig Nedsættelse i deres Skatter, og i hvert Fald kan jeg sige, at de, der faar Lettelser, er dem, der trænger haardest.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Dækning har vi krævet, at Dækningen af en Del af Amtsskattelettelsen skulde ske ved, at Staten overtog forskellige af Amtkommunernes Udgifter, og at der indførtes indirekte Beskatning paa forskellige Luksusartikler — vi har nævnt Frugt, Silke, Øl m. m. —, dette er ogsaa sket, og vi kunde have ønsket flere Luksusartikler taget med. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal siger, at ogsaa Venstre vilde have Luksusafgifter, men de, der er nævnt her, har man jo afslaaet, og man har ikke nævnt andre, saa jeg kan ikke se, at der paa dette Grundlag havde kunnet opnaas noget.

De Beløb, der her stilles til Raadighed, vil endvidere forbedre Kommunernes Økonomi. Hvis der ikke var blevet foretaget noget nu, tror jeg, det var gaaet saadan for mange Kommuner — fordi de ikke kunde faa Skatterne ind —, at deres Økonomi var brudt sammen, og det vilde være gaaet saaledes for de Mennesker, der boede i Kommunerne og ikke var Landmænd, og som endnu havde nogle Indtægter tilbage, samt for de Landmænd, der havde nogen Indtægt, at de Skatter, der maatte paalignes, vilde de meget vanskeligt have kunnet

præstere. Der vilde blive Tale om noget ganske andet end det, der bliver her med dette Kwart-Aars ekstra Indkomstskat til Staten — det vil jeg ogsaa gerne bede betænkt.

Maa jeg for øvrigt udtale, at det, der er naaet her, selvfølgelig ikke er nok til at hjælpe Landbruget, men det er en foreløbig Haandsrækning, som jeg er glad for vil blive gennemført. Jeg regner med, at der vil blive nedsat et Udvalg til at overveje en anden Ordning med Hensyn til Ejendomsbeskatningen, saaledes at den for Fremtiden kan hvile paa et mere retfærdigt Grundlag, og jeg haaber, at der, hvis Krisen vedvarer, vil blive truffet andre Foranstaltninger, der kan gøre Landbruget rentabelt, og det vil vi vedblive at arbejde for.

Jeg beklager, at Partiet Venstre vil stemme mod dette Forslag, det eneste Forslag om en foreløbig Hjælp, som efter min Mening kunde gennemføres nu. Thi jeg er overbevist om, at de Landbrugere, der er ramt af Krisen, ikke bryder sig saa meget om politiske Principper som om, at Rigsdagen nu viser, at den kan handle. Da jeg er af den Opfattelse, at der gennem de Lovforslag, der nu bliver vedtaget, ydes en betydelig Hjælp til Landbruget, selv om jeg selvfølgelig kunde have ønsket lidt mere og paa en anden Maade, skal jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet, og stemme mod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Axel Dam: De mest betimelige Ord, der har lydt om den Krise, vi er stedt i, er det ærede Medlem Hr. Fraenkels Krav om, at man for at træffe de rigtige Foranstaltninger først maatte have Klarhed over, om Krisen var et forbigaaende Fænomen, som der altsaa kunde raades Bod paa ved foreløbige Foranstaltninger, eller om Aarsagerne var af kronisk Art, og derfor maatte kræve til Bunds gaaende Ændringer i hele Systemet. Retsforbundet er ikke i Tvivl om, at det sidste er Tilfældet, og at de af Lovgivningsmagten hidtil fulgte Metoder højst kan forhale Sammenbruddet 1 Termin eller 2. Det Forlig, der nu fuldbyrdes mellem 3 af de socialistiske Partier, er jo Udtryk for, at man i dette høje Ting har opgivet Tanken om og Haabet om gennem Fornuftens Brug at komme til Erkendelse af Ondets Rod, ja, at man har opgivet mere end det, nemlig politiske Principper, i hvert Fald har de 2 Regeringspartier gjort det. Om det konservative Folkeparti har gjort det, ved jeg ikke, thi hvis dette Parti har